

И ето, сепна се в почуда булеварда —
над него се понесе пурпурна плакарда
и шепа храбреци
развеха знамето на своята кржв гореща
и екна смело: „Доле таз война зловеща
и нейните жреци!“

И питаше се целий град смутен и смаян:
„Каква е тая джрзост? Кой е тоз незнаен
безумец и герой,
тжй властно, който вдига смелите младежи
и сам присжда смжртна днеска си бележи? —
Карл Либкнехт беше той!“

*

Берлин го помни и навеки ще го помни,
когато над тжлпите гладни и бездомни
подаде огнен знак
и ехото прозвжни сред сжрцата млади
и в улиците запламтеха барикади
под пурпурния флаг.

Тогава стенеха вихрушки януарски,
но техний леден джж в сжрцата пролетарски
разпали гнев и стржв.

И ето, робското море вмиг се наежи
и неговия вик бе буря от гжрмежи
и джжд от топла кржв.

Изтржпнаха от гнев престжпните палати
и Носке многохилядно пжлчище прати,
та в кржв да потопи